Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3356/2019
04.12.2019. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Булатовић, адвокат из ..., против туженог ББ, кога заступа Љубиша Павловић, адвокат из ..., ради накнаде штете због мање обрачунате и исплаћене зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 152/2019 од 05.03.2019. године, у седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 152/2019 од 05.03.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 152/2019 од 05.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 152/2019 од 05.03.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена је пресуда Основног суда у Ужицу П1 501/17 од 06.11.2018. године. Том првостепеном пресудом делимично је усвојен захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име неисплаћеног дела зараде за период од марта (30.марта) 2014. године до 21. јануара 2015. године исплати укупно 14.152.51 динар, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе у висини и на начин ближе одређен ставом првим изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име неисплаћеног дела зараде за период од 01.08.2012. године до 31.07.2015. године исплати укупно 1.107.768,01 динар, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе у висини и на начин ближе одређен тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати 21.107,01 динар са каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију и тражио трошкове за састав одговора од стране адвоката.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се о ревизији тужиоца одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер је у побијаним пресудама одлучено сагласно пракси Врховног касационог суда израженој између осталог и у пресуди Рев2 2292/18 од 20.03.2019. године, која је експедована из суда.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћене зараде поднета је 11.09.2015. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 1.107.768,01 динар, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 8.984 евра.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, вредност предмета спора од 1.107.768,01 динар, не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем крусу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 154. став 1. ЗПП, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни ради вођења ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић